

[Mario See]

For CD er det vigtigt, at så mange borgere som muligt får glæde af rentefaldet. Den sene-
ste tids rentefald kan, hvis det håndteres rig-
tigt, betyde store besparelser til gavn ikke kun
for boligejerne, men også for det almennyttige
boligbyggeri.

Derfor er det med glæde, CD bemærker, at
ministeren vil smidiggøre sagsbehandlingen i
forbindelse med konvertering af højtforrente-
de realkreditlån for almennyttige boligforenin-
ger. CD kan kun give ministeren ret i, at sags-
behandlingen for udstedelse af pantebreve har
været for tung på grund af de forskellige in-
stanser, der skal behandle sagen og give deres
samtykke. Derfor er CD helt enig i, at en smi-
diggørelse af proceduren omkring udstedelse
af pantebreve og konvertering er påkrævet.

For så vidt angår udvidelsen af de sociale
ankenævns kompetence skal jeg kun knytte
den kommentar, at CD håber, at man på denne
måde kan reducere de lange sagsbehandlings-
tider og den uhensigtsmæssige dobbeltadmini-
stration omkring klagesager, der er begrundet i
boligsøgendes personlige forhold. Kan det la-
de sig gøre, vil det gavne alle involverede par-
ter.

For så vidt angår den øvrige del af lovforsla-
get har CD ingen kommentarer, og vi vil med-
virke til en hurtig sagsbehandling i udvalget.

Jørgen Estrup (RV):

Boligbyggeriloven er jo ikke længere det
flagskib, den var engang. Man må sige, at vi
har fået taget noget af takkelagen af her i for-
året. Men det kan jeg også på Det Radikale
Venstres vegne sige at vi er godt tilfredse med;
den decentralisering, der er sket, er en god
ting. Den er kommet for at blive.

Vi har stadig væk en enkelt ting tilbage i bo-
ligbyggeriloven, nemlig andelsboligkvoten. Jeg
er tilfreds med, at det bliver fastslået, at vi har
en andelsboligkvote, men jeg synes også, det
måtte være naturligt stadig væk at lede efter
muligheder for en decentralisering, så længe
det kan ske således, at andelsboligformen be-
vares.

I øvrigt indeholder lovforslaget jo en række
gode, nyttige tilpasninger. Specielt vil vi fra ra-
dikal side hilse den øgede retssikkerhed vel-
kommen, som der bliver for boligsøgende til
det almennyttige byggeri, hvor kommunerne
måtte hæfte sig ved personlige forhold, når det

gælder afvisning. Jeg synes, det er nyttigt, at vi
nu kan få en klar praksis.

Vi kan helhjertet støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Af en eller anden grund har man i Boligmi-
nisteriet en efter vores mening lidt kedelig
praksis, nemlig at man tilsyneladende en gang
om året kigger lidt i skufferne og ryster dem og
samler det hele sammen i én pose, og så frem-
sætter man et lovforslag med vidt forskellige
ting.

Denne gang har lovforslaget i hvert fald
mindst fire elementer, og så bliver man ofte
bragt i den situation, at man har forskellige
holdninger til, hvorvidt de fire elementer er go-
de eller dårlige at få gennemført.

Hvis vi starter fra en ende af, så er det da
også Fremskridtspartiets opfattelse, at de al-
mennyttige boligselskabers adgang til konver-
tering af højtforrentede lån selvfølgelig skal
lettes; det har vi ingen som helst indvendinger
imod.

Når vi så kommer til spørgsmålet om de so-
ciale ankenævn, vil man umiddelbart spørge:
Hvad i alverden har det med boligministeren
at gøre? Men så opdager man, at en krog af
vores lovgivning altså er, at når folk klager
over, at en kommune ikke har fundet et sted til
dem at bo, så er det en klage, som skal til det
sociale ankenævn. Og så er det pludselig bolig-
ministerens ressort, hvis det er et spørgsmål
om at finde et sted at bo.

Umiddelbart vil vi sige, at det måske er for-
nuftigt nok, at der ændres på regelsættet, så-
dan at der ikke mekanisk tages stilling til ved-
kommendes økonomi; der kan være sociale
forhold, der også skal indgå i overvejelserne.
På den anden side kunne vi tænke os at bruge
udvalgsarbejdet til i hvert fald at få efterlyst,
hvad det er for situationer, der er tale om, og
hvad det er, der har skabt dette behov. Umid-
delbart har vi svært ved at se, at det at bygge et
nyt lag på lagkagen vil få andre resultater, end
at der så bare er endnu flere, der klager, og at
man i forbindelse med kommunernes sagsbe-
handling gør det meget mere besværligt at tage
stilling til folks forhold, så det mere bliver soci-
alrådgivere, der skal sidde og tage stilling til,
om folk skal have et sted at bo, end det er et
spørgsmål om objektive økonomiske kriterier.
Så det punkt er vi indtil videre lidt afventende
over for.